

پێخهفی چهز ... عومهر كهريم بهرزنجی

"لێوه کانم تامه زرۆی مژینی لێوه تهروو ناسکه کانت بوون، تویش سه رمهستی نێو پێخهفی پرله چهزوو بلێسهی ئاگری شه هوهت، من و تو له دوو ماری عاشقه و ماشقه ده چووین، لێوه کانت کانیهک بوون تینویتی لێوه کانمیان ده شکاند، بیرته شهوان ئاوێزانی رۆحم ده بوویت ئاوێزانی رۆحت ده بووم، وهلی گۆلم ئیستا له نێو بیابانی ته نه ایدا له سه ر سنگی لمی داخبووی ئهم قه ده ره بو شوین پێیهک ده گه ریم شوین پێیهک بمباته وه سه ر ریگاکانی خو شبه ختی، نێو کوخهکانی به خته وه ری". به م جو ره کو تایبی به و نامه یه هی نا بوو "شه ویک له شه وهکانی پایز شوینی نووسینی نامه ژیر دره ختیکی قزته زیوی، باخچهکانی نائومی دی به روار". به روار ی نووسینی نامه که نه ده خویند رایه وه پیده چوو چه ند دلۆپه فرمی سکیک به رواره که یان شیواند بیت، چاوی به ئه رشیفی نامه کانیدا گیرا، په پوله ی نیگای له سه ر یه کیک له نامه کان گیر سایه وه "دلّه که م زور تامه زرۆی ئه و به یته شیعه ری خه یام بووم که له نامه که ی پێشووتا بو ت نووسی بووم:

*مه یگیر به سه رت پردی سپراتیش که له که

سه یرانی به هه شت سه یری دوو چاوی به له که

وهلی ئیستا واههسته که م عه شق درۆیه کی جوانه و یه کتری پی فریوده ده یین، لێره عه شق به شه ره اتنه له گه لر به تهکانی په رستگاکانی نیشتماندا". ته واوی نامه که ی بو نه خویند رایه وه، لوولی کردوو له سووچیکی ژوره که یدا فرپی دا، به ده م قولپی گریانه وه، که وته خویندنه وه ی دوانامه "ره نگه پیم بلپی دل به ریکی شیت وه خنیك له سه ره تای نامه که ما بو ت ئه نووسم دوانامه، ده زانم ده پرسیت بو دوانامه، وهلی پاشان تیده گه یت بو، بیرته پیت ده وتم کچی ئه لپی بلێسه ی ئاگری، سووتان بو ستیان ئه ی ئه گه ر خاوه نی ستیانه که بوو به بلێسه یه ک و دیر به دیپی نامهکانی خو شبه ختی ژبانی سووتان ئه وسا چی !!!؟؟". لێویک هه لئه وه ری، تارایه کی سپی له ژیر هه لوه رینی گه لای زیوینی دره ختی نێو چه وشه که دا ره ش ده بیت تارایه کی ره ش، بایه ک په نجه ره ی ژوره که والا ده کات نامه کان تی که لر ده بن له به ر خو یه وه ده لیت: ئه مشه و که ون له مه یتخانه یه ک ده چیت، خودا بوخوی مه یت شو ره و کفن دوور.

*

به یته شیعه ریکی خه یامی شاعیره له وه رگیرانی ماموستا هه ژاری موکریان ی.